

Confluències i Convergència

Mentre Convergència Democràtica de Catalunya avança en un procés congressual «molt participatiu» que encara no té data de celebració, Artur Mas treballa una plataforma política «per contribuir a la refundació de la centralitat política»: CAT-LINK.

Reportatge d'Àlex Milián

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, declarava la setmana passada que es considera “president per a un període excepcional”, descartava tornar-se a presentar candidat a la Generalitat però també negava cap intenció de liderar la nova CDC (Convergència Democràtica de Catalunya) que surti de la refundació del partit. Més encara, Puigdemont preveu que ha acabat el temps “dels hiperlideratges”.

La refundació de Convergència va començar a gestar-se veritablement quan, el passat 22 de febrer, el partit va començar un “procés congressual” que demana la participació de militants i simpatitzants i s’anomena Torn Obert. Des de

llavors s’han fet més de 300 sessions de debat arreu de Catalunya sobre el tipus de partit que volen els seus militants, els eixos programàtics de la formació i, fins i tot, el nom.

Paral·lelament, però, també s’està vertebrant, al voltant d’Artur Mas, una plataforma política que, en un moment o altre, haurà de confluïr amb la nova CDC. El misteri és que no se sap ben bé com. Acabarà esdevenint un partit que es presenti en coalició amb la refundada Convergència o una plataforma que condicioni la refundació?

CAT-LINK

Segons diverses fonts que han tingut accés als documents, la plataforma

que impulsa Artur Mas, després de les primeres trobades, s’està articulant sobre el nom –no sabem si provisional o definitiu– de CAT-LINK.

Els primers documents conjunts semblen no haver decidit com s’articularà aquest moviment, ja que de vegades s’hi fa servir el terme “plataforma ciutadana”, terme tradicionalment utilitzat per mobilitzacions de caire reivindicatiu amb motius diversos, i d’altres “espai de confluència” –últimament emprat pels diversos corrents d’esquerres que desemboquen vots en Podemos.

L’assumpció del vocabulari d’origen assembleari per un moviment que vol refundar “la centralitat política” catalana seria una de les mostres que CAT-LINK →

→ vol superar moviments anteriors com els Ciutadans pel Canvi de Pasqual Maragall o la parcialment fallida Casa Gran del Catalanisme del mateix Artur Mas. Segur que totes dues experiències han passat pel cap de l'ex-president quan s'ha decidit a engegar una nova iniciativa.

La Casa Gran va ser presentada en societat pel líder de Convergència –llavors de CiU– Artur Mas el novembre de 2007, un any després de la reedició del Tripartit. Vist en perspectiva, la proposta no va funcionar com a plataforma, però Mas va incloure en aquella conferència de presentació el “dret a decidir” com a eix central del catalanisme –un primer pas en l'ascensió de Mas pel camí de l'independentisme.

El cas de Ciutadans pel Canvi, ja en aquell moment, va ser, en part, el seu model. La plataforma CpC es va presentar amb el PSC per “eixamplar” l'espai votant més enllà de les sigles socialistes alhora que falcava la figura de Maragall com a candidat –mentre Montilla mantenia les regnes del partit des del carrer de Nicaragua.

En el cas present, CAT-LINK arribaria a l'escena política en el moment que el partit polític amb qui ha de conviure està en ple procés de refundació. I, de fet, als documents que aquests dies rellegeixen una trentena de catalans de l'àmbit del pensament polític s'insisteix a “fer néixer” iniciatives que contribueixen a “la centralitat política”. Més que una plataforma que hagi d'anar en coalició amb la refundada Convergència la seva ambició sembla més aviat la de ser *comare* de la nova Convergència.

La nova plataforma es declara, com no podia ser d'una altra manera, “sobiranista” i explícita la pretensió d’“eixamplar” l'independentisme –sense fer servir aquest terme–: és a dir, aconseguir aquests dos o tres punts percentuals que serien necessaris en un referèndum per tal de tirar endavant un Estat propi.

Paral·lelament, els “principis” de CAT-LINK que Artur Mas ha fet arribar a una quarantena de persones insisteixen molt en els valors democràtics i l'exemplaritat. No s'esmenta la paraula corrupció però sí “bones pràctiques” i “honradesa”. Un altre detall marca de la casa d'Artur Mas en el document és la defensa d'uns “Estats Units d'Europa”.

En un context suposadament postautonomista i presumptament preconstitu-

ent, el document que ara manipulen un grup seleccionat per Mas és curiosament incisiu pel que fa al procés constituent que s'acosta. Diverses frases del document a les quals ha pogut accedir EL TEMPS semblen especialment interessades que aquest procés no se'ls en vagi de les mans per les pressions de l'esquerra radical anticapitalista –com alguns opinen que va passar amb la Declaració de Desconnexió del 9N. Si bé és cert que no s'esmenta aquella declaració ni les CUP ni cap altre partit en cap moment, diverses frases semblen indicar els límits de la cessió. Per un costat es reclama una constitució elaborada amb estàndards democràtics com el “debat i participació social” i les “eleccions constituents” i, fins i tot, “fórmules de participació ciutadana”, com va demanant la CUP. Per l'altre, en canvi, s'exigeix participar en el debat constitucional “des de la responsabilitat” –una obvietat si no hi ha la por a un agent irresponsable– i “prioritzant la dinàmica parlamentària”, punt que els allunya dels postulats de la CUP, que insisteixen de fa temps en les esmentades “fórmules de participació” i no en el model espanyol del 78 amb “uns pares de la Constitució tancats en un despatx”.

Torn Obert

La participació, precisament, ha estat un dels elements que Convergència ha volgut promoure i destacar en el seu procés de refundació, un procés també

impulsat per Artur Mas, president del partit. La directora de la comissió del procés congressual de CDC, Clara Tarrida, i el coordinador de règim intern de CDC, Francesc Sánchez, van presentar fa un mes els resultats del primer mes de trobades del Torn Obert, iniciat el 23 de febrer i acabat el 23 de març. La segona fase del procés acabava aquest cap de setmana i Convergència encara no n'ofereix dades.

En aquella primera fase, s'hi van celebrar 270 sessions de Torn Obert arreu del territori, a banda de sessions formatives, informatives, assemblees i set consells de federació. La participació va ser de poc més de 10.000 persones, amb un percentatge important de no militants (32,4%).

“No tenim constància –explicava Clara Tarrida– que cap partit hagi fet un procés com aquest donant veu a tants militants i fer-ho com ho hem fet. Un procés únic que acabarà després de quatre mesos i anirà canviant en virtut del que diguin els participants: allò que ens vagin dient marcarà la dinàmica.

És un procés viu, és un procés nou i tot això fa que res no estigui tancat.”

Les sessions, segons va explicar la mateixa Tarrida, constaven d'una enquesta temàtica al començament i un debat obert, després, que els organitzadors sintetitzen perquè en les assemblees de la segona fase –generals o temàtiques– tinguin un resum de les

A l'esquerra, Clara Tarrida, directora de la comissió del procés congressual de CDC, i Francesc Sánchez, coordinador de règim intern del partit, en una roda de premsa de valoració del Torn Obert. A sota, Artur Mas presentant, el 2007, la Casa Gran del Catalanisme, un precedent de la plataforma CAT-LINK.

preferències i preocupacions expressades pels assistents a la primera fase.

Tarrida detallava encara més el funcionament: “Els donàvem uns debats sobre temes pautats. Ells anaven debatent amb grups sobre els temes i els coordinadors ens ho feien arribar a través de les seves síntesis. A partir d'aquí hem creat el Diccionari del Torn Obert.”

Els assistents debatien, per exemple, sobre “els principis d'acció que haurien d'articular el país que proposem, el partit, el mètode d'elecció de càrrecs, la confecció de les llistes, etc.”

Tarrida i Sánchez van explicar els resultats de 2.000 de les 10.000 enquestes realitzades en el Torn Obert. El nom i les sigles de CDC (Convergència Democràtica de Catalunya), per exemple, estan sentenciades, ja que només un 29,4% defensa que es mantinguin aquestes; de la mateixa manera una majoria volen que es mantingui Convergència en el nou nom. L'enquesta preguntava coses molt més polítiques com ara “en un context de crisi econòmica quin tipus de polítiques s'havien de fer: si d'austeritat, de creixement o una combinació de totes dues”. La preferida, explicava Tarrida, era la combinació, que és defensada pel 73,1%.

La segona fase, que acabava dissabte, 30 d'abril, incloïa sessions generalistes però combinades també amb sessions d'àmbit.

Els debats d'àmbit, per celebrar dijous, divendres i dissabtes, són debats sectorials molt més concrets. Tarrida

posava molts exemples: “Des de la renda garantida de ciutadania a la integració dels serveis subsanitaris i socials; des dels permisos de paternitat i maternitat a la convivència dels espais protegits i la pagesia; el debat de l'aigua; les franges i horaris comercials; la negociació col·lectiva i els agents socials; els mecanismes de participació ciutadana; seguretat versus llibertat individual; el model turístic, etc.”

D'aquí han de sortir les línies generals d'un procés congressual que encara no té data i que les eleccions espanyoles, previstes per al 26 de juny, podrien endarrerir.

Un procés participatiu, d'una banda, i una plataforma política, d'una altra, hauran d'acabar confluïnt o convergint amb suavitat o friccions. La doble jugada d'Artur Mas sembla arriscada però molt acord amb els temps. Des de Nespresso i Dolce Gusto, Nestlé ha demostrat que no hi ha millor estratègia comercial que crear una marca estrella i alhora la seva competència. ●

Rafael Tasis
És hora de pegar

Rafael Tasis
La biblia valenciana

Rafael Tasis
Un crim al Paralelo

ANY RAFAEL TASIS

14

Pots seguir-nos a **Facebook** i **Twitter**
Visita la nostra botiga virtual en **www.tresiquatre.com**

Edicions Tres i Quatre / València